

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל
תיק מספר 2023/0185.00
אולסבנגר, קרית היוכל מדרגות חיים חביב לאולסבנגר

מספר הוועדה : 15

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ה בתמוז תשפ"ד (31.07.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 10:15

שעות סיום הוועדה : 16:45

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו עוברים לתכנית,

רחלי רוטנברג:

תיק הבא.

אליעזר ראוכברגר:

תיק הבא.

רחלי רוטנברג:

לתיק הבא, 23/185, אנחנו מדברים על,

אליעזר ראוכברגר:

הגיעו מתנגדים?

דוברת לא מזוהה:

כן,

רחלי רוטנברג:

גם פה לא הגיעו?

רוחמה יעקבי:

לא, לא הגיעו.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא?

מיטל שניאור:

אבל יש מלא אנשים בחוץ. מה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה של תכנית אב לתחבורה אולי.

מיטל שניאור:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

מקודם היו פה. רגע,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) הם בעצמם.

אליעזר ראוכברגר:

לאיזה שעה זה?

רוחמה יעקבי:

הם בעצמם.

אליעזר ראוכברגר:

זה אחת, בסדר,

רוחמה יעקבי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אנחנו עדיין, אנחנו כבר אחת ושבע דקות.

רוחמה יעקבי:

אולי יגיעו. נחכה קצת?

רחלי רוטנברג:

לאיזה שעה זה?

רוחמה יעקבי:

אחת.

רחלי רוטנברג:

אוקי.

רוחמה יעקבי:

לפעמים מחכים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

רחלי רוטנברג:

הבקשה היא בעצם למעבר,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר לנו רק ד'. אה, ו'.

מיטל שניאור:

ו'.

אליעזר ראוכברגר:

ו' את עושה?

ישראל קלרמן:

רק ו'.

מיטל שניאור:

יש רק אחד, כי התיק האחרון,

אליעזר ראוכברגר:

יש רק אחד לו'?

מיטל שניאור:

רק אחד, כי התיק האחרון הוא צריך להיות בדיון מאוחד עם עוד תיק אז הוא יהיה ב-, יש לו תאריך
אחר כבר.

אליעזר ראוכברגר:

מורידים אותו?

מיטל שניאור:

אז רק התיק של שתיים וחצי,

ישראל קלרמן:

לא, הוא מדבר איתך על השוטף שלך.

מיטל שניאור :

אה, על השוטף שלי. שוטף אין הרבה.

ישראל קלרמן :

אה, אין שתיים וחצי?

מיטל שניאור :

אין שלוש ועשרה.

ישראל קלרמן :

אין שלוש ועשרה?

מיטל שניאור :

אין שלוש ועשרה.

ישראל קלרמן :

אה, וואלה.

אליעזר ראוכברגר :

יש לך תשעה תיקים בשוטף.

מיטל שניאור :

בשוטף, כן, יש רק דחייה אחת.

ישראל קלרמן :

בוא, אז אתה יכול לגמור,

אילנית מיכאלי :

שלוש ועשרה ירד?

מיטל שניאור :

והכרעה אחת ש-,

אליעזר ראוכברגר :

כן, רחלי.

רחלי רוטנברג:

הבקשה היא לבעצם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ארבע תיקים.

מיטל שניאור:

רגע, עשית את השוטף? עוד לא.

רחלי רוטנברג:

עוד לא.

אליעזר ראוכברגר:

ארבע תיקים יש לה, פשוטים מאוד.

רחלי רוטנברג:

ממש קטנים. שום פניות ושום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

הכל לאשר חוץ מאחד לדחות,

רחלי רוטנברג:

לדחות לצורך השלמת תנאים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רחלי רוטנברג:

בגדול הבקשה עכשיו זה למעבר לרכבת הקלה,

צביקה אסולין:

תשמע רגע, תשמע רגע, צריך להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) רכבת.

מיטל שניאור :

כמה מתנגדים יש פה?

רחלי רוטנברג :

יש, אני ראיתי שלושה. כאילו, יש שניים מחיים חביב 1, אבל הם כתבו שזה וועד הבית אחד מהם, ועוד מברזיל 14.

צביקה אסולין :

עזוב, נו,

דובר לא מזוהה :

מה עניינים?

רחלי רוטנברג :

אנחנו מדברים על מערך של גשרים ומעליות שמגשרים על הפער בין רחוב אולסבנגר לחיים חביב כגישה לרכבת הקלה, זה הבקשה. אנחנו מכירים כבר בקשות כאלה במקומות אחרים, היה כאן דיונים, זה בעצם גשרים ומעברים כאלה לכיוון הרכבת הקלה, וגם חדרי שנאים משולבים בתוך הדבר הזה.

אליעזר ראוכברגר :

אגב, אריאל, יכול להיות שאין בעיה בכלל, אני לא יודע. יכול להיות ש (לא ברור) ,

דובר לא מזוהה :

כן, כן, כן.

אריאל גולן :

מ?

אליעזר ראוכברגר :

יכול להיות שאין בעיה בכלל (לא ברור) , אם זה עובד,

רוחמה יעקבי :

(לא ברור) קיבלו טלפונים.

אליעזר ראוכברגר:

365 יום בשנה רצוף בלי הפסקה בלי כלום,

דובר לא מזוהה:

אין לי מושג,

אליעזר ראוכברגר:

כמו סוג של מעלית שבת.

צביקה אסולין:

מה זה, לייזר?

אליעזר ראוכברגר:

בלי לחיצות, בלי כלום,

יוחנן וייצמן:

גם ביום כיפור,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה אסולין:

מה זה? הדרגנועים?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

השאלה אם זה עובד ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, בוא,

רחלי רוטנברג:

תראו, תראו את הבקשה.

יוחנן וייצמן:

שניה, אני מנסה פה, זה לא,

אליעזר ראובברגר:

בגדול אני זוכר שדיברו (לא ברור), זה סוג של מעלית שבת, מי שמשתמש משתמש, מי שלא לא. לא, לא, שאין לחיצות.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

זה עובד.

אריאל גולן:

השאלה אם אתה צריך ללחוץ, יש מעליות גם, אתה צריך ללחוץ?

יוחנן וייצמן:

אין.

אריאל גולן:

מה, הוא עובד כל היום ככה?

צביקה אסולין:

אין מעלית,

אריאל גולן:

מעלית,

יוחנן וייצמן:

מעלית, אתה תרצה לזרז את זה, לא, זה (לא ברור) בקומה אחד, קומה שתיים, עונש מהשמים, כן.

רוחמה יעקבי:

עכשיו של שעה אחת, נכון?

אריאל גולן:

בטוח?

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

בדקת?

יוחנן וייצמן:

זה מה שדובר. מה יהיה בסוף אני לא יודע.

אריאל גולן:

שלא תיתקע שם בתוך מעלית באמצע שבת, יוחנן.

דובר לא מזוהה:

לא, מדרגות נעות זה בסדר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה הבקשה?

רוחמה יעקבי:

רחלי.

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

רחלי רוטנברג:

בקשה של מעליות ומעברים וחדרי שנאים מרחוב אולסבנגר לרחוב חיים חביב, בעצם גישור על הפער הזה לטובת התושבים כדי שיגיעו לרכבת הקלה. תסתכלו על הבקשה,

רוחמה יעקבי:

מי את?

רחלי רוטנברג:

תראו את ה-,

רוחמה יעקבי:

למה את נכנסת?

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה בחיים חביב זה נעצר ולא ממשיך הלאה?

רחלי רוטנברג:

אנחנו בחיים חביב,

אליעזר ראוכברגר:

זה צריך להגיע עד הנטקה.

רחלי רוטנברג:

לא, עד חיים חביב הנטקה, כאילו, הוא עולה ל-,

אליעזר ראוכברגר:

אה, עד פינת חיים חביב הנטקה, הבנתי.

רחלי רוטנברג:

כן. זה, תראו איך זה נראה,

דוברת לא מזוהה:

תהנו,

רוחמה יעקבי:

תסתכלו.

רחלי רוטנברג:

ועכשיו תאשרו.

אליעזר ראוכברגר:

כן. אה, זה המעלית וזה הדרגנוע?

רחלי רוטנברג:

זה מעלית אחת, יש שלושה. רגע, אנחנו נראה את כולה. הנה עוד אחת. יש שלוש מעליות. הנה, בוא נראה אולי את התכנית, זה יהיה יותר קל להבין. זה רחוב אולסבנגר פה למטה. וואי, אני לא רואה בעצמי עכשיו. יש פה מעלית אחת, מעבר, פה יש מעלית שנייה, שנייה, כאן, ומעלית שלישית,

אליעזר ראוכברגר:

ומה יש בין המעליות?

רחלי רוטנברג:

פה אולסבנגר,

מיטל שניאור:

יש מגורים קרובים?

רחלי רוטנברג:

יש גשרים,

אליעזר ראוכברגר:

בטח, נו.

רחלי רוטנברג:

יש גשרים,

רוחמה יעקבי:

יש, יש.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיטל שניאור:

איפה זה יוצא בדיוק?

רחלי רוטנברג:

יש היום,

אריאל גולן:

(לא ברור) מעל המגורים,

רחלי רוטנברג:

מרחוב אולסבנגר לרחוב, יש כאילו, אני אעלה את זה ב-GIS, זה יהיה אולי הכי,

אריאל גולן:

יעשו הפקעות?

רחלי רוטנברג:

לא, לא, זה בשצ"פ.

אריאל גולן:

לא, לא, יש מקומות שזה כן נכנס.

רחלי רוטנברג:

זה רק על שצ"פ.

אריאל גולן:

תעלי ב-GIS.

רחלי רוטנברג:

מעלה.

דובר לא מזוהה:

צריך לבדוק את זה.

רחלי רוטנברג:

ליבי מילר.

אריאל גולן:

ליבי?

דוברת לא מזוהה:

מילר.

אריאל גולן:

מילר?

רחלי רוטנברג:

מהצוות שלי, ואנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש בין מעלית למעלית?

רחלי רוטנברג:

יש גשרים ומדרגות.

אליעזר ראוכברגר:

אה, את אומרת, לא,

רחלי רוטנברג:

לא דרגנועים.

אליעזר ראוכברגר:

לא מסוע.

רחלי רוטנברג:

לא.

צביקה אסולין:

אה, זה רק מעליות כאילו?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) מדרגות וגשרים.

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה הדרגנועים?

רחלי רוטנברג:

לא פה.

דוברת לא מזוהה:

לא פה, יש בגילה.

אליעזר ראוכברגר:

פה אין בכלל דרגנועים?

רחלי רוטנברג:

הנה, מיטל, זה רחוב אולסבנגר, זה רחוב הנטקה וזה פה, פשוט כל האורך הזה.

אריאל גולן:

תעשי את ייעודי הקרקע רגע.

רחלי רוטנברג:

ייעודי קרקע?

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, בין כל רחוב לרחוב זה מעלית?

רחלי רוטנברג:

כן.

צביקה אסולין:

דרגנוע.

אליעזר ראוכברגר:

זה במפלס גם.

צביקה אסולין:

דרגנוע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא דרגנוע,

אריאל גולן:

אין דרגנועים.

רחלי רוטנברג:

לא, זה לא דרגנוע,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא דרגנוע.

צביקה אסולין:

מה זה מעלית?

אליעזר ראוכברגר:

הגזמת קצת.

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) זה רק על הירוק,

דובר לא מזוהה:

מעלית.

רחלי רוטנברג:

הירוק,

אליעזר ראוכברגר:

מעליות.

אריאל גולן:

לא, אבל יש שמה בניין,

דובר לא מזוהה:

מעלית וגשר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה,

רחלי רוטנברג:

לא משנה, אבל אנחנו לא, אנחנו לא בחלקה של הירוק.

אליעזר ראוכברגר:

מעלית, הולך, מעלית, הולך, מעלית, הולך, עד לרכבת.

אריאל גולן:

(לא ברור) פגיעה בבתים, לא יודע, (לא ברור) בשלב התבי"ע כאילו,

מיטל שניאור:

זה כאילו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שיש שיפוע, מאולסבנגר עד להנטקה זה שיפוע מאד (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

הגובה של ה-,

צביקה אסולין:

הטופוגרפיה שמה גדולה.

אליעזר ראוכברגר:

מאד.

מיטל שניאור:

כמה זה,

אריאל גולן:

את לא רואה? יש פה בניין.

רחלי רוטנברג:

מה?

אריאל גולן:

יש פה בניין.

רחלי רוטנברג:

כן, אבל הבניין מול הירוק, לא,

אריאל גולן:

לא, הירוק בא אחרי הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר לקרוא למתנגדים אם הגיעו? אם לא אז,

דוברת לא מזוהה:

לא הגיעו.

רחלי רוטנברג:

לא הגיעו. אין לי את ההתנגדויות, בטעות לא שמו לי. אני יכולה להקריא אותם מהמערכת או שאתם תקריאו.

רוחמה יעקבי:

לא הגיעו.

אליעזר ראוכברגר:

יש אצלי את ההתנגדויות.

רחלי רוטנברג:

תודה רבה.

מיטל שניאור:

מה הם טוענים, על רעש?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, בואי נראה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

ביום מן הימים. ביום מן הימים. לדעתי עובדים (לא ברור),

רחלי רוטנברג:

מה הם טוענים? שזה לא יהיה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הם(לא ברור) שבת (לא ברור) בטוח ש-,

אליעזר ראוכברגר:

הם טוענים ש-, עיקרי ההתנגדות, עיקרי ההתנגדות, היזק ראייה, מדובר ברעש בדירות הקרקע שתהיינה במפלס הגשר וכן לכל דיירי הבניין עם חלונות לכיוון הגשר.

מיטל שניאור:

כמה מתנגדים?

יוחנן וייצמן:

שלוש.

רחלי רוטנברג:

שלחתם לי?

מיטל שניאור:

רק שלוש מכל (לא ברור)?

דוברת לא מזוהה:

שלחתי לך במייל.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אלה למעלה מה אכפת להם? מה, מתנגדת? יש פה (לא ברור) יש כאן מתנגדים, מתנגדת?

דוברת לא מזוהה:

לא.

דוברת לא מזוהה:

לא, הם לא הגיעו.

אליעזר ראוכברגר:

אין. אוקי, אז יש פה אחת בשם תמר שטיינהוז, היא טוענת, הדירה בקומת הכניסה ממש בגובה הגשר, לאורך כל הדירה ישנם חלונות לכיוון הגשר, הדבר יגרום להיזק ראייה חמור לדירתנו וכן לרעש והפרעה בכל שעות היום מעוברי הגשר. לא נוכל להסכים למטרד כזה שהוא כמעט צמוד לדירה. יש מתנגדים של וועד בית, יש פה וועד בית.

אריאל גולן:

דיירי חיים חביב.

אליעזר ראוכברגר:

דיירי חיים חביב 1. הגשר עובר בסמיכות גבוה לחדרים שלנו, מטרים ספורים, בין 3-6. ביקשנו מהיזם לתכנן ולמנוע היזק ראייה ממשי לחדרי השינה. הצענו לבדוק מעקה אטום וגבוה מספיק ועוד כמה רעיונות. בנוסף, היות והגשר פתוח יטריד אותנו רעש ותאורה בכל שעות היום והלילה, על אף שהיזם התקשר איתנו בעל פה ובהתכתבויות, עד כה לא קיבלנו מענה למה שהעלינו בפניו. אנחנו מתנגדים בתקווה שהוועדה תקבל את הפנייה ובהצעה פשוטה לתיקון תמנע מאיתנו נזק ועוגמת נפש מרובים. זהו, זה מה שיש לי כאן התנגדויות. יש עוד התנגדויות?

דוברת לא מזוהה:

שלושה מתנגדים.

רחלי רוטנברג:

שלושה מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

ופה יש שתיים.

רחלי רוטנברג:

מאולסבנגר, יש אחד מברזיל 14, ושניים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, פה יש מחיים חביב 1,

רחלי רוטנברג:

מחיים חביב 1.

רוחמה יעקבי:

מחיים חביב, כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה תמר שטיינהויז, שלא יודע איפה היא גרה, לא כתוב.

רחלי רוטנברג:

לא כתוב ברזיל 14?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא כתוב. תראי אצלך, רחלי, אם יש פה עוד איזה התנגדות.

רחלי רוטנברג:

אני פשוט אפתח במערכת, אבל אני צריכה שוב את העכבר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רחלי רוטנברג:

הם רצו להציג אז הבאתי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מתנגדים?

אליעזר ראוכברגר:

לא.

רחלי רוטנברג:

ההתנגדויות, זה מה שנקרא,

מיטל שניאור:

הם אומרים שזה 3 עד 6 מטרים. זה בשם הזה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אנחנו בעד זה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שניה נראה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בית כנסת, זה ממש ליד האנשים.

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, בית הכנסת לא התנגדו. יש עוד משהו, רחלי? מצאת?

רחלי רוטנברג:

אני לא מוצאת שום משהו, הדירה בקומת הכניסה ממש בגובה הגשר, זה מה ש-, לאורך כל הדירה ישנם חלונות לכיוון הגשר, הדבר יגרום להיזק ראייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה אני הקראתי.

רחלי רוטנברג:

אז זה מה יש, והשני של,

מיטל שניאור:

אז אולי אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מיטל שניאור:

(לא ברור) פעמיים.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות. טוב, מי משיב, משיבה?

דובר לא מזוהה:

יש לנו מצגת.

טובה דגן:

אני יכולה,

דובר לא מזוהה:

טובה, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, תחליטו ביניכם, אני לא,

דוברת לא מזוהה:

טובה, האדריכלית. טובה, האדריכלית.

טובה דגן:

אני האדריכלית של הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, רק שם, שם לפרוטוקול.

טובה דגן:

אני טובה דגן,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

טובה דגן:

אני האדריכלית של הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי.

טובה דגן:

איך אני מזיזה את ה-,

רחלי רוטנברג:

זה PDF, פשוט נתתי לך את הזה.

טובה דגן:

אז איך אני עוברת דף?

רחלי רוטנברג:

תנסי ב-,

אריאל גולן:

תעשי לה בזה, page down, נו.

טובה דגן:

אוקי. אוקי, רגע. אז בואו נעמוד. אז הנה הפרויקט שלנו בתצ"א מלמעלה, אנחנו רואים את רחוב הנטקה שעובר פה הקו האדום, אנחנו רואים את רחוב חיים חביב שממנו מתחיל המעבר. אנחנו מדברים על מעבר מונגש שכולל גשרים ומעליות. אנחנו רואים את רחוב אברהם שרון או מאיר אבנר, זה נקודת מפגש בין שני הרחובות האלה, ואנחנו רואים את רחוב ברזיל ואת רחוב אולסבנגר שבו בעצם המעבר שלנו מסתיים. אז זה בעצם תכנית (לא ברור) פה אנחנו רואים בעצם ייעודי קרקע ומפת בעלויות, אנחנו מדברים על שטחי מגורים, מעברים ציבוריים ושצ"פ, מבחינת בעלויות (לא ברור) לא צריך, בסדר. אם אני ממחרת אז תגידו לי.

אריאל גולן:

לא, לא, בסדר, יותר מהר.

טובה דגן:

אנחנו רואים,

צביקה אסולין:

תמחרי, תמחרי.

טובה דגן:

אוקי. אנחנו רואים פה את התכנית, התכנית המוצעת על גבי התצ"א. בעצם התכנית שלנו מתחלקת לשלושה חלקים, החלק העליון שהוא (לא ברור) A, שהוא מתחיל מרחוב חיים חביב ונגמר ברחוב אברהם שרון. שני המתנגדים שהקראתם מקודם הם מתנגדים מהבניין הזה, בניין מספר 1 בחיים חביב, אוקי, ולכן אנחנו נפרט בעיקר את המקטע הזה. בנוסף למקטע הזה יש לנו עוד שני מקטעים, מקטע שהולך מ-, יורד למעשה ממאיר אבנר לרחוב ברזיל ומרחוב ברזיל לרחוב אולסבנגר.

אריאל גולן:

בפינה יש שם מעלית,

טובה דגן:

פה אנחנו רואים הדמיה,

אריאל גולן:

לא רואים פה את ה-,

צביקה אסולין:

אה, הנה, הנה, הנה, עכשיו,

טובה דגן:

רואים את הכל? אוקי. פה אנחנו רואים את ההדמיה בעצם של המעבר, אתם רואים פה את השכונה במבט על, אנחנו רואים את הפינה בעצם בין הנטקה לרחוב חיים חביב, את המקטע הראשון עם המעלית. במקטע הראשון יש לנו גשר קצר, תיכף נפרט ונראה מה באמת אורכו. יש לנו את, אתם רואים מאד טוב את בניין 1, אחרי זה יש לנו גם את מקטע B ו-C שאלה שני המקטעים היותר תחתונים מאבנר שרון, אברהם שרון לברזיל ומברזיל לאולסבנגר. פה אנחנו רואים מבט מכיוון מטה, אנחנו רואים מכיוון רחוב אולסבנגר כלפי מעלה, רואים את המעלית האחרונה שם למעלה בולטת מעט ומציצה מתוך הירוק שיש מסביב. אז אני באמת עוברת לתכניות היותר מפורטות של מקטע A, אלה שתי ההתנגדויות שהקראתם. פה אנחנו רואים בעצם את הסטטוטוריקה של המעבר הזה. אנחנו רואים את שני הבתים הקיימים שסמוכים למקטע A ואנחנו רואים את גבולות המגרש של מקטע A שבעצם התייחסנו אליהם.

צביקה אסולין:

מי נותן לזה שירות, לכל הדבר הזה? תחת מי זה יהיה? מי יתפעל את זה ביומיום?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא קשור אליהם,

צביקה אסולין:

אתם תבנו את זה, הרכבת תבנה את זה?

דוברת לא מזוהה:

מנת"י יתפעלו את זה,

דוברת לא מזוהה:

מנת"י, מנת"י.

דוברת לא מזוהה:

ומחלקת שפ"ע. מנת"י את המעליות,

צביקה אסולין:

עיריית ירושלים?

דוברת לא מזוהה:

כן, כן.

דוברת לא מזוהה:

ושפ"ע את המעבר.

צביקה אסולין:

עיריית ירושלים תתפעל את זה?

דוברת לא מזוהה:

כן.

טובה דגן:

אז פה אנחנו רואים את המצב הקיים, יש פה מעבר מדרגות בעצם קיים, שאנחנו למעשה מיטיבים אותו ומשפרים אותו מבחינת נגישות ו-, לא מבחינת נגישות אבל מבחינת תקנים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עכשיו, (לא ברור),

טובה דגן:

אבל התוואי יעבור באותו תוואי. ופה אנחנו רואים בעצם הדמיה של מה שמתוכנן. אנחנו רואים את המדרגות שיורדות למטה, כמו שאמרתי, המדרגות עצמן הן באותו מיקום של המדרגות הקיימות היום עם מעט שיפורים, יש לנו את החלק העליון שעולה עד הכניסה עצמה, עד המבואה שמובילה אותנו בעצם לגשר ויש לנו את פיר המעלית. פה אנחנו רואים את בניין 1 שסמוך למעבר שבו בעצם המתנגדים נמצאים, ואנחנו רואים את המרחק מפינת הגשר, הפינה הכי רחוקה של הגשר, עד פינת הבניין או החזית של הבניין הקיים. אנחנו מדברים פה על שמונה מטר ולא כמו שצוין בהתנגדות, 3-6. בסדר? ולכן זה מסומן בכוכבית פלוס הכוכביות האלה,

אריאל גולן:

לא, יש שמה 6.5 מטר, זה לא רחוק.

טובה דגן:

6.5 מטר, אני רוצה להבהיר, זה בעצם לא קיים. מגדל הממ"דים הזה,

יוחנן וייצמן:

זה סוג של מרפסת וזה המתנה מעלית, זה,

דוברת לא מזוהה:

לא,

יוחנן וייצמן:

8 מטר שמה זה,

דוברת לא מזוהה:

לא, אבל זה התוספת,

יוחנן וייצמן:

אני מבין את הבן אדם שמפריע לו.

דוברת לא מזוהה:

זה התוספת שהם אמורים לקדם במסגרת ה-,

טובה דגן:

כן, התמ"א,

דוברת לא מזוהה:

התמ"א שלהם, זה לא קיים.

אריאל גולן:

לא (לא ברור) אומר יוחנן שזה מקום של שהייה, של המתנה מעלית, אנשים עומדים מול חלון של אנשים.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

(לא ברור) 8 מטר.

דוברת לא מזוהה:

כן.

אריאל גולן:

אולי אתם יכולים להציע לדיירים איזה,

טובה דגן:

אלף, אנחנו התייחסנו ל(לא ברור) הזאת .

יוחנן וייצמן:

אני מבין את ה-,

אריאל גולן:

בחיים חביב 1.

יוחנן וייצמן:

זה לא בית פרטי.

טובה דגן:

פה אנחנו רואים את התנוחה של זה בעצם, אנחנו רואים את פיר המעלית, אנחנו רואים את הגשר.
עוד פעם אנחנו רואים את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא צריך את הכל, רק את,

טובה דגן:

(לא ברור) 8 מטר. אני רוצה להגיד עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

אולי אפילו זה,

טובה דגן:

מגדל הממ"דים שבעצם זה תכנית עתידית,

דוברת לא מזוהה:

שבינתיים גם נדרסה כי הם הולכים לקדם שם,

טובה דגן:

נכון.

דוברת לא מזוהה:

פינוי בינוי בכלל.

טובה דגן:

נכון. תיכף נראה את זה. בכל מקרה אני רוצה באמת להתייחס לקרבה ש-, אם אתם אומרים שגם 8 מטר זה קרוב אז למעשה מה שתכננו ורואים את זה פה זה חתך שעובר לאורך הגשר ומסתכל לכיוון בניין 1, בניין המתנגדים. אוקי? אנחנו רואים שהגשר עצמו מוסתר בסבכה. זאת אומרת, מי שיוצא מהמעלית הוא מוסתר, הוא לא רואה את החלונות של הבניין.

יוחנן וייצמן:

מצוין.

ענר חפץ:

תיכף תראו את הסבכה.

טובה דגן:

בסדר?

אריאל גולן:

מה זה הסבכה?

אליעזר ראוכברגר:

אתם עדכנתם,

טובה דגן:

תיכף תראו את זה גם בתלת ממד.

אליעזר ראוכברגר:

המתנגדים כותבים, אחד המתנגדים כתב פה שהייתם איתו הרבה בגשר,

אריאל גולן:

לא חזרו אליו.

אליעזר ראוכברגר:

על אף שהיזם התקשר איתנו בעל פה ובתכתובות, עד כה לא קיבלנו מענה. אתם עדכנתם אותו על הסבכה הזאתי, על הדבר הזה?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) שלחנו,

אליעזר ראוכברגר:

כי אולי, אולי ברגע שהוא היה רואה את זה אז הוא היה, נחה דעתו, כי בעצם זה מה שהוא מבקש.

דוברת לא מזוהה:

אני עשיתי איתו גם שיחות טלפון וגם שלחתי לו במייל וגם את הסיכומים שעשינו איתו בשטח.

אריאל גולן:

מה זה הסבכה הזאתי, ממה עשויה?

ענר חפץ:

כבר תראו אותה.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שאולי,

טובה דגן:

אז פה אתם רואים,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל זה הוא לא הגיע?

טובה דגן:

חתך רוחב בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, הוא לא משך התנגדות אבל להגיע הוא לא הגיע כי בעצם,

יוחנן וייצמן:

הוא הבין ש-,

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל, הוא קיבל סוג של מענה. יכול להיות שהוא היה מעדיף שבכלל הכל יתאדה באוויר, אבל עדיין יש לו איזשהו חציצה בין הגשר והמעלית אליו, מבחינת רעש, מבחינת היזק ראייה, מבחינת אני יודע, אנשים יעמדו שמה, יחכו למעלית לעשן סיגריה. הבנתי, אוקי.

טובה דגן:

אז הנה באמת,

ענר חפץ:

הנה, פה רואים את זה יפה, וייצמן.

טובה דגן:

בהדמיה אנחנו רואים את זה, את תחילת הגשר, את בניין 1, את הפיר של המעלית ואת הגשר שבאמת נמצא בין שני האלמנטים, ופה אנחנו רואים גם בהדמיה את הסבכה הזאתי, גם בהדמיה וגם באיזשהו פרט שתכנונו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

טובה דגן:

אנחנו רואים את סבכת העץ שמסתירה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

שאלה, אני רואה שהבאתם עורך דין, השאלה היא יותר סטטוטורית. אני מבין שזה לא מכוח תכנית 8000 כי להבדיל מתכניות הרכבת החדשות שנתנו מצרניים, פה זה לא בקו הכחול. השאלה שלי היא איך זה עומד בהחלטת וועדת ערר של בעלז, של ירושלים שקופה, שאומרת ש-, אני מדבר על מוסדות ציבור. שהוועדה, כשהיא דנה, היא צריכה להתייחס לשימושים כפי שהיו נוהגים באותה תקופה שאושרה תכנית 62. זאת אומרת, שגם תכנית המתאר אומרת שטחים חומים, לא נותנת שטחים, זה אומרת בגדול ההחלטה הזאת, אבל כן, הוועדה המקומית יכולה לאשר כמו שהיה מקובל באותה תקופה. אם אנחנו רוצים לתת היום 2000% בשטח חום אנחנו לא יכולים לטעמה של וועדת הערר, ואנחנו צריכים ללכת בהליך תכנוני. אני שואל אותו דבר פה, כשעשינו את התב"ע נתנו פה מעברים,

נכון, אבל לא דיברו על מעליות, לא דיברו על אמצעים מכניים. באיזה מקום זה לא בדיוק שימושים הכרוכים בני"ל של תכנית המתאר.

ענר חפץ:

אז אני אסביר ששוב, אם היינו נמצאים בשימושים כמו שאנחנו אומרים ההיסטוריים וכולי,

יוחנן וייצמן:

מה?

ענר חפץ:

לא היינו צריכים, אני אומר, אילו היינו בשימושים ההיסטוריים המאד מקובלים של פעם, אז לא היינו נדרשים לוועדת משנה לתכנון ובניה, לא היינו נדרשים לפרסם הקלות, ליידע ציבור, כל הדברים הללו. ברגע, וזה גם מה שוועדת הערר אמרה, אתה רוצה לפרש את זה בדרך שהיא קצת יותר, נקרא לזה תואמת את המציאות להיום, אתה חייב לאפשר לציבור לומר את דברו. וזה מה שאמרה החלטת וועדת ערר.

יוחנן וייצמן:

לא, וועדת ערר לא אמרה לאפשר לציבור לומר, היא אמרה שצריך הליך תכנוני.

ענר חפץ:

לא, לא, לא נכון. בגלל זה אנחנו כאן בדיון אחרי יידוע ציבור, אחרי פרסום, אחרי ששמעו את המתנגדים. זה מה שאמרה וועדת הערר, אנחנו פה הולכים בדרך סלולה בהקשר הזה.

דוברת לא מזוהה:

אני גם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אם אני זוכר נכון היא הגבילה את הסמכויות של הוועדה המקומית, היא חשבה ש-,

רחלי רוטנברג:

במבני ציבור. אתה מדבר על מבני ציבור.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על מבני ציבור.

דוברת לא מזוהה:

אבל היה לכם(לא ברור) הערר.

יוחנן וייצמן:

זה לא לפי תב"ע.

רחלי רוטנברג:

לא, אבל יש, אבל הרב וייצמן,

יוחנן וייצמן:

זה לפי מתאר. התב"ע פה לא קובעת את המעברים, וודאי, זה לא כמו התב"ע,

רחלי רוטנברג:

לא, אבל הרב וייצמן, היה ערר על מצרני כבר.

יוחנן וייצמן:

זה לא חלק מ-8000, לא, משתמשים פה בתב"ע שזה שצ"פ,

מירי:

אבל גם צריך להבין שכל הפרויקט הזה,

דוברת לא מזוהה:

אבל זה פרויקט הנגשה,

מירי:

אנחנו בעצם מנגישים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו חושבים שהוא מעולה,

מירי:

אבל הרעיון,

יוחנן וייצמן:

ואנחנו רוצים לראות אותו אתמול.

מירי:

סבבה, הרעיון של הפרויקט הזה הרי הוא להנגיש את הרכבת הקלה, תכנית להסעת המונים. בשביל להסיע המונים, בטח בשכונה שמתחדשת כמו קריית יובל שהופכים להיות שמה רבי קומות מאד מאד משמעותיים, אתה חייב לאפשר כלים מכניים שיכולים להכיל את ההמונים האלה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) השאלה רק על ההליך. אני איתך, אני חושב שאת צודקת, אני,

דובר לא מזוהה:

אנחנו, יש לנו חוות דעת משפטית בעצם שאנחנו מכינים לכל פרויקט כזה, העקרונות שלה מבוססים על דברים שתואמו גם עם הייעוץ המשפטי של העירייה. יש לנו פה את חוות הדעת,

ענר חפץ:

(לא ברור) חוות דעת משרדנו,

דובר לא מזוהה:

אם ענר רוצה לפרט יותר,

ענר חפץ:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

כן, אז תסביר לנו.

ענר חפץ:

בהחלט, בדיוק את מה שאמרתי. אני אפילו אקרא רגע אחד מחוות הדעת. השימושים המותרים במקרקעין, כאמור על פי תכנית 62 בייעוד מגורים ושצ"פ הוכרו גם שימושים לטובת מגרשי משחקים (לא ברור) בייעוד מבני ציבור ניתן יהיה להקים בניינים ציבוריים מסוגים שונים. כן נקבע כי בסמכות הוועדה המקומית תיתן הקלה מתכנית 62 מכל השימושים בקרקע לאחר שתביא בחשבון את השפעת ההקלות על הנכסים הסמוכים ובכפוף ל-,

יוחנן וייצמן:

הכל בסדר,

ענר חפץ:

תכנית 62 (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אתם מדברים, זה סוג של דו שיח חירשים ביניכם.

יוחנן וייצמן:

נכון. אני שואל על,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר על א' ואתם עונים לו על ב'. הוא אומר, אדוני, לפי מתאר 62' אתה צריך ללכת לתב"ע. אתה לא יכול לעשות את זה בלי תב"ע.

יוחנן וייצמן:

לפי החלטה של וועדת ערר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מדבר עכשיו על מה שאתה אומר, הוא אומר הכל בסדר, אתה צודק, צריך להנגיש, יש מגדלים, התכנית פצצה. יש רק דבר אחד בעיה, אין תכנית. תעשה תכנית והיא תהיה פצצה. זה מה שהוא אומר, זה הכל.

ענר חפץ:

שוב, אנחנו סבורים שעל בסיס התכנית הקיימת יש בסיס חוקי לקדם את הפרויקט הזה ככה, כפי שהוא. וזה תואם גם למה שוועדת הערר אמרה. זו הטענה.

יפי דויטש:

גם העברנו את חוות הדעת בתחילת הדרך ללשכה המשפטית, ליניב (לא ברור) וקיבלנו אישור מ-,

אליעזר ראוכברגר:

בואי, תחשכי מאיתנו את המשפט הזה, טוב? טוב, בואו, תמשיכו, לא משנה. גברתי האדריכלית, תמשיכי, אנחנו,

טובה דגן:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

נדון בזה בדיון הפנימי. כן.

דוברת לא מזוהה:

רגע, איפה ה-,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

טובה דגן:

אוקי, רגע. מה שאני רציתי להראות לכם כאן זה בעצם את,

צביקה אסולין:

עובד (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה אסולין:

עובד של המערכת.

אליעזר ראוכברגר:

לא עובד של המערכת,

דוברת לא מזוהה:

מעניין אם אני אצא, מה יהיה פה.

דובר לא מזוהה:

אה, תסתכל,

טובה דגן:

אוקי, אני רק רוצה עוד להראות בהקשר למקטע A את התכנית המוצעת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הוא תפס את הבטן,

טובה דגן:

להתחדשות עירונית של בניין חיים חביב 1, שלשמחתנו הרבה מציעה שצ"פ בסמוך למקטע שלנו. אה?
אף אחד לא מקשיב. יפי אומרת שאף אחד לא מקשיב.

אריאל גולן:

לא, לא, מקשיבים. מקשיבים.

ישראל קלרמן:

כולם מקשיבים, לא להגיד את זה,

אריאל גולן:

(לא ברור) מקטע A,

ישראל קלרמן:

לא לפגוע.

דובר לא מזוהה:

זאת אומרת, הבניין יהיה יותר רחוק.

טובה דגן:

בדיוק, ויהיה לנו גם שצ"פ שם. אז בעצם זה התכנית,

צביקה אסולין:

הייתי מציע שהיא תחזור בה, מי שאמרה את זה. אני לא יודע מי זאת, אבל כדאי שהיא תחזור בה.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) אני אמרתי לה שאני מקשיב.

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר, הלאה. בסדר, צביקה, הכל ברוח טובה.

טובה דגן:

אוקי,

צביקה אסולין:

לא, אני רואה ש-,

טובה דגן:

אנחנו עוברים למקטע B, אני אעבור עליו מהר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מוחלים, אנחנו בשלושת השבועות,

טובה דגן:

מקטע B בעצם מחבר לנו בין,

אליעזר ראוכברגר:

בן אדם לחברו,

צביקה אסולין:

כן.

טובה דגן:

רחוב אברהם שרון לרחוב ברזיל,

אריאל גולן:

תחזרי רגע אחורה שניה,

טובה דגן:

אלה המדרגות הקיימות היום.

אריאל גולן:

תחזרי שניה אחורה. שניה, שניה אחת.

טובה דגן:

פה יש לנו,

רוחמה יעקבי:

אחורה.

אריאל גולן:

תחזירי שניה אחורה.

רוחמה יעקבי:

אפשר לחזור אחורה שניה?

דוברת לא מזוהה:

עוד אחד.

אריאל גולן:

לא, לא, עוד,

דוברת לא מזוהה:

זה.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, תסתכל, צביקה.

צביקה אסולין:

זה חותך את זה. זה מה שאנחנו מדברים עכשיו.

דובר לא מזוהה:

כן, כן.

צביקה אסולין:

זה חותך את זה, אז מה?

אריאל גולן:

(לא ברור) להרוס את הכל, בסדר,

דובר לא מזוהה:

מה זה חותך את זה?

טובה דגן:

אז בעצם אנחנו נמצאים פה ברחוב אברהם שרון, המעבר שלנו מחבר אותנו לרחוב ברזיל, יש בו היום מדרגות קיימות.

אריאל גולן:

שמה עומדת המעלית,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אריאל גולן:

המעלית שמה עומדת.

טובה דגן:

אוקי? להמשיך? אפשר להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, שניה, לפני כן אנחנו רוצים לקבל הסבר על הפגיעה, אם יש פגיעה או אם לא, תסבירי לנו שאין, על בית הכנסת.

צביקה אסולין:

זה, זה, על המקטע הזה.

דובר לא מזוהה:

איפה, הרגליים והמעלית, איפה הם (לא ברור),

טובה דגן:

בדיוק שם.

צביקה אסולין:

המעלית מתחילה מכאן?

טובה דגן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ובית הכנסת זה ימני יותר.

צביקה אסולין:

לא, לא, כל זה,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם?

יפי דויטש:

יש כאן בית כנסת ויש שמה סגירת,

צביקה אסולין:

הסגירה (לא ברור)

יפי דויטש:

סגירה. אז הסגירה בחלקה נמצאת איפה שהמעליות עתידות להיות.

טובה דגן:

כן, בתוך השטח,

צביקה אסולין:

כמה, כמה, מפה, עד איפה המעלית? מפה עד פה?

טובה דגן:

מתחת לסגירה יש את הבסיס של,

יפי דויטש:

את כל הסגירה, כל הסגירה.

צביקה אסולין:

כן, אבל,

אריאל גולן:

לא, לא כל הסגירה,

דוברת לא מזוהה:

הסגירה והפיר של המעלית,

יפי דויטש:

אתה רצית (לא ברור) לוח זמנים. אנחנו (לא ברור) ,

טובה דגן:

בואו נסתכל על התכנית, אז אולי תהיה לכם תשובה לזה. אתם רואים את המקטע הזה? זה אמנם נמצא עכשיו מצד שמאל של התכנית,

דוברת לא מזוהה:

יש סיכום עם חיים נרגסי, יש סיכום עם בית הכנסת, אלף הוצא להם צו הריסה, אבל הגיעו איתם להסכם שככל והם הורסים, סימנו בדיוק עד איפה צריך להרוס את המבנה ,

דוברת לא מזוהה:

נכון מאד.

דוברת לא מזוהה:

כדי לאפשר להם עדיין חלק מהמבנה לשימוש שלהם גם עם המעליות האלה, והגיעו איתם להסכם עם חיים נרגסי. זה בתיאום. היו איתם כאילו כמה פגישות,

אליעזר ראובברגר:

בית הכנסת הוא בלי היתר?

דוברת לא מזוהה:

בוודאי שהוא בלי היתר, הוא בזכות הדרך.

אריאל גולן:

ההרחבה, הרחבה שמה.

אליעזר ראובברגר:

ההרחבה?

צביקה אסולין:

אז זה מה שאני אומר, אתה מבין? הבנת, לייזר?

דובר לא מזוהה:

מאיפה יצאו מהמעלית?

דובר לא מזוהה:

הולכי רגל (לא ברור) למטה.

אריאל גולן:

מאיפה הכניסה למעלית? מאיזה כיוון?

דוברת לא מזוהה:

משם, מהרחבה.

דוברת לא מזוהה:

תראו שניה חתך.

אריאל גולן:

מאיפה הרחבה? איפה שהסגול שמה?

דובר לא מזוהה:

לא, כי צריך גם את הגישה של הולכי רגל, צביקה.

טובה דגן:

הכניסה היא מכאן, רגע, אני מנסה להראות את זה עם העכבר. הכניסה היא מכאן. אני יכולה לגשת?

דובר לא מזוהה:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בטח. תן לה להראות.

טובה דגן:

בעצם הכניסה היא מכאן. זה רחוב ברזיל כל הרחבה הזאת מרוצפת, היא בגובה של רחבת, של ברזיל,

אליעזר ראוכברגר:

וזה הכניסה לגשר.

טובה דגן:

הכניסה היא מכאן. הגשר הוא עליון אז הוא מסתיר את הכניסה בעצם. הכניסה היא פה, יש פה שתי מעליות, אגב, כל הפירים האלה של הפרויקט הזה יש שתי מעליות שעולות למעלה.

צביקה אסולין:

זה מה שאמרתי,

טובה דגן:

ועולות לגשר.

צביקה אסולין:

אז מה הבעיה ש(לא ברור) שתי החתיכות האלה שישאירו.

(מדברים ביחד)

טובה דגן:

פה יש לי חדר מערכות, חדר מערכות הוא גדול משמעותי,

צביקה אסולין:

לא רואים אותו בתכנית.

טובה דגן:

כי יש, אני שמתי עליו גינון, אבל הוא קיים, חדר המערכות הזה. כל המערכות,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא, אתם מצפים אותו בירוק?

טובה דגן:

עוברים לפה. אנחנו עושים גג מגוון.

אליעזר ראוכברגר:

גג ירוק.

טובה דגן:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

ובצד השני? בצד השמאלי?

טובה דגן:

בצד השני זה בגובה של הרחבה, 790, המפלס הזה גבוה ב-4 מטר, ואז פה יש לי נפילת גובה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תבקשי את זה מ(לא ברור) ישלח לי את אחד מהעררים, לא מתאים לי לבקש מכם את זה.

טובה דגן:

וגם אנחנו רצינו כמובן להשאיר את הרחבה הזאת פתוחה,

יוחנן וייצמן:

מה המספר, שישלח,

אילנית מיכאלי:

אתה רוצה את הערר עצמו?

יוחנן וייצמן:

הערר עצמו.

טובה דגן:

בכל מקרה, איך שאני רואה את זה, כאילו, לפרק באמצע של משהו זה לא (לא ברור)

צביקה אסולין:

מפרקים (לא ברור),

אריאל גולן:

מפרקים 2 מטר,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

תגידי, מה היה קורה אם היו מתכננים את המעלית בצד השני של הגשר?

רוחמה יעקבי:

שואל אותך שאלה.

טובה דגן:

מה?

אריאל גולן:

אם מתכננים את המעלית בצד השני של הגשר?

טובה דגן:

תראו, היו לנו הרבה אלטרנטיבות, האלטרנטיבה הזאת לא הייתה טובה כי המעלית בצד השני של הגשר היא לא ישירה, היא לא בקו ישר. אם מסתכלים על כל הפרויקט, אני אחזור, אני יכולה לחזור, אולי בסוף יש לי,

אריאל גולן:

מה זה קשור? אם באמצע איזה (לא ברור) מצד אחר, זה לא משנה.

טובה דגן:

מה שאנחנו רואים פה זה בעצם את הישירות, את הישירות של מי שעומד ברחוב אולסבנגר למטה, הוא רואה את המתחם הזה שעולה עד למעלה, והמעליות והגשרים הם לא מפותלים, הם לא מתחילים עכשיו לפנות שמאלה, ימינה,

אריאל גולן:

זה לא משנה,

טובה דגן:

אם הייתי,

אריאל גולן:

זה גשר, יש מעבר,

צביקה אסולין:

זה בסך הכל צד.

טובה דגן:

לא, אם הייתי צריכה,

דוברת לא מזוהה:

לא, לא, זה לא נכון,

צביקה אסולין:

זה סך הכל צד, זה לא,

טובה דגן:

זה פחות נכון תכנונית.

צביקה אסולין:

את לא משנה פה שום דבר.

דוברת לא מזוהה:

זה גם לא מתחבר נכון ברחוב העליון,

צביקה אסולין:

(לא ברור) משמאל?

דוברת לא מזוהה:

צריך להבין שיש פה מפלס תחתון,

אריאל גולן:

אין קשר לרחוב העליון, הרחוב העליון גבוה בהרבה יותר מטרים, זה לא קשור.

דוברת לא מזוהה:

אבל זה בדיוק העניין, אתה צריך, הגשר (לא ברור) לך את הרחוב העליון ואת הרחוב העליון, ואם אתה לא בקו ישר,

אריאל גולן:

עוד פעם, יש מעלית למטה.

צביקה אסולין:

כל מעלית וגשר הם (לא ברור),

אריאל גולן:

את עולה, מגיעה לגשר, לא משנה איפה היא מתחברת.

צביקה אסולין:

לא מחובר.

דוברת לא מזוהה:

אתה לא יכול לתפוס אותנו אם אתה הולך לצד השני של הרחבה, זה לא מתחבר.

טובה דגן:

לא, אני רוצה להסביר. האופציה הזאתי, רגע,

דובר לא מזוהה:

לא הבנתי לא אותך ולא אותם.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, מה, המעלית היום כאילו פוגעת בבית כנסת.

טובה דגן:

רגע.

דוברת לא מזוהה:

לבית הכנסת הזה יש פתרון (לא ברור),

מירי:

אני רוצה להסביר, המעבר שלנו, המעבר שלנו מאד צר.

דוברת לא מזוהה:

הנה, הנה,

דוברת לא מזוהה:

אוקי?

רוחמה יעקבי:

תראי לו פה,

דוברת לא מזוהה:

רגע, אבל היא רוצה, מנהלת הפרויקט רוצה לומר משהו.

מירי:

גם עוד דבר, כשאנחנו נפגשנו עם החברים של בית הכנסת, של סגירת החורף, אז הם אמרו שיש להם פתרון בתכנית של ברזיל 14, בפינוי בינוי שם.

אריאל גולן:

אני שואל, לא, אני שואל רק מה הבעיה להעתיק את זה לצד השני.

מירי:

כי זה לא נכון תכנונית.

אריאל גולן:

למה?

דוברת לא מזוהה:

אי אפשר,

מירי:

מהרבה סיבות.

דוברת לא מזוהה:

רוצים ליצור רציפות של ה-,

מירי:

רוצים לייצר רציפות,

אריאל גולן:

מה הקשר בין המפלס הזה למפלס של 30 מטר גובה,

מירי:

גם הגשר, גם המעליות,

אריאל גולן:

זה במקום אחר, לא רואים את זה, זה לא,

(מדברים ביחד)

טובה דגן:

(לא ברור) מדרגות שעולות כלפי מעלה, יש לנו פה הרבה מקומות, אם הייתי ממקמת,

אריאל גולן:

אם זה היה פה,

טובה דגן:

נכון, אם הייתי ממקמת (לא ברור) היו נוצרים לי הרבה מקומות שהם left over, כאילו, שהם לא שייכים לשום מקום,

מירי:

שהם לא בטיחותיים למעבר.

טובה דגן:

(לא ברור) תראה איזה יופי (לא ברור),

מירי:

מה פתאום? אבל גם הגשר,

טובה דגן:

אי אפשר, (לא ברור) אין להם גישה בכלל.

אריאל גולן:

אבל היום יש לך פה,

צביקה אסולין:

נלי, את יכולה להראות את ה-GIS רגע, לראות?

מירי:

אז יצרנו שם רחבת ישיבה נוחה שאנשים יכולים להמתין למעליות.

דוברת לא מזוהה:

קחו את העכבר.

רחלי רוטנברג:

כן, כן, אני אעביר את זה עוד שניה.

מירי:

אבל גם, הגשר היה עובר לך מעל ה-,

דוברת לא מזוהה:

רגע, הם מדברים על זה.

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

לא, הם רוצים את ה-GIS.

מירי:

המעלית הזו היא לא מספיק גדולה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

סאקר.

דובר לא מזוהה:

גן סאקר.

יוחנן וייצמן:

לא, בגן סאקר לא הפריע לי.

אילנית מיכאלי:

אבל בגן העצמאות יש החלטה מסודרת, אני אראה לך את זה.

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

הרב וייצמן, שלחתי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

1110/20. בסדר, יש לי את זה כבר. ערר, שניה אחת. 1110/20.

מירי:

לא, לא, לא, זהו, שהמדרגות עצמן יהיו,

יוחנן וייצמן:

ובעלז. 1110/20.

דוברת לא מזוהה:

אתה רוצה שזה (לא ברור),

מירי:

יהיה לי מספיק גובה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) תנהלו משא ומתן.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משא ומתן,

מירי:

אם אתה מעביר את זה, בית הכנסת הגדול לא מקבל את המדרגות שלו.

יוחנן וייצמן:

הרכבת?

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר על ה(לא ברור) הבייביסיטר?

יוחנן וייצמן:

כן, דבר עם הבייביסיטר דיברה איתי.

אליעזר ראובברגר:

מה, (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

כן, מאיה קראה לי כבר.

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

אני לא שמעתי את כל זה.

יוחנן וייצמן:

סתם (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

אנחנו רוצים לתאם פגישה איתך,

יוחנן וייצמן:

אין שום בעיה, נשב,

דוברת לא מזוהה:

להסביר לך, להראות לך שעמדנו בכל תנאי ההיתר, להראות שזה ממש סעיף סעיף (לא ברור) כי מה שאני הבנתי,

מירי:

(לא ברור) אבל הנה, אנחנו יצרנו,

דוברת לא מזוהה:

יואל שבת אמר לי, (לא ברור) דיון חוזר, לעשות איתך פגישה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר, בוא נשב יום אחד, מתי שתרצי.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) צחי, רחלי,

יוחנן וייצמן:

אצל רחלי מתי שאת רוצה.

דוברת לא מזוהה:

בסדר? ונקבע. תודה. רחלי?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אתם רוצים להמשיך הלאה למקטע ג'?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

איך קוראים לה, לגברת? גברתי האדריכלית,

דובר לא מזוהה:

ששש.

אליעזר ראוכברגר:

את מוכנה להמשיך הלאה למקטע ג'? צחי? לא, על בית הכנסת הבנו, אין שאלות, נדבר על זה אחר כך.

טובה דגן:

זה בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה היה בהיתר,

טובה דגן:

הדמיה של מקטע B.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זורק אותם לכל הרוחות.

צביקה אסולין:

לא, אין בעיה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

ניסינו. ניסינו.

טובה דגן:

(לא ברור) הסמוכים,

דוברת לא מזוהה:

מאד מאד קרוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה גם,

טובה דגן:

אני יכולה להמשיך או ש-?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משהו כמו אולי אולי 15-20. אפילו לא.

דוברת לא מזוהה:

זה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

המשולש הזה (לא ברור),

צביקה אסולין:

כמה, כמה מורידים שמה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) 12 מטר. וכמה זה כל העבירה? כמה זה כל העבירה? 100 מטר.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו עושים ישיבה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה 12 מ-100? (לא ברור), על זה דיברנו אז. בסדר, הלאה. אפשר להמשיך הלאה למקטע ג'?

דובר לא מזוהה:

הנה, בבקשה.

דוברת לא מזוהה:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ענר חפץ:

רק (לא ברור) לסבכה הזו, למה שמונע את כל הפגיעה בפרטיות, זה מאד מאד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר, בסדר, זה הבנו. דרך אגב, זה לא רק עניין של פגיעה בפרטיות, זה גם עניין של אדם שממתין למעלית, שלא ירד לו על הראש גשם.

דוברת לא מזוהה:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

או ביום חם כמו שאנחנו בקיץ הזה, שיעמוד בצל.

דוברת לא מזוהה:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) אנשים עם עגלות.

טובה דגן:

אז יש לנו את המקטע האחרון,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים עם עגלות, נכון.

טובה דגן:

מקטע C מרחוב אולסבנגר, הנה המדרגות הקיימות היום. יש לנו כאן בעצם את הכניסה,

אליעזר ראוכברגר:

הסככה הזאת נולדה, יפי, נדמה לי שהסככות האלה נולדו ב-,

דוברת לא מזוהה:

בהיתר ההוא.

אליעזר ראוכברגר:

בהצגה, לא, בהצגה של ההיתרים שאני ביקשתי את זה.

דוברת לא מזוהה:

נכון, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

טובה דגן:

הכניסה מרחוב ברזיל, יש לנו פה גשר ופיר של מעלית שיורד, מוביל אותנו,

יפי דויטש:

אגב, זו הנחיה שנתנו לכל המתכננים אחרי זה במצרניים הבאים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן.

יפי דויטש:

שיעשו את זה.

טובה דגן:

רחוב אולסבנגר. אז הנה אנחנו רואים עוד פעם את ההדמיה של שלושת המעליות, שלושת המקטעים מהתחתית של הגבעה ועד ראש הגבעה.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי. את יכולה לחזור רגע רק למקטע האמצעי, איפה שבית הכנסת? לנסות בכל אופן לראות אם אנחנו יכולים לצמצם במשהו את הפגיעה, גם אם לא לגמרי, אני מבין, אבל אם אפשר בכל אופן טיפה לצמצם.

טובה דגן:

אוקי. הנה התכנית. בעצם אנחנו מדברים על,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תראי לי את זה בהדמיה.

טובה דגן:

בהדמיה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

טובה דגן:

כאן.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

טובה דגן:

בעצם מה שפולש לתוך המעבר זה הסגירה, הסגירה הארעית הזאתי, המבנה עצמו של בית הכנסת כמובן נשאר ללא שינוי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, זה אנחנו רואים.

טובה דגן:

כן, בדיוק.

דוברת לא מזוהה:

היא כולה סגירה קלה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

פאנלית.

אליעזר ראוכברגר:

פאנלית.

דובר לא מזוהה:

אסכורית.

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, (לא ברור) משהו?

אריאל גולן:

צחי, יש שם (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן,

אריאל גולן:

בפירוק לא צריכים לפרק את הכל, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

בפירוק לא צריכים לפרק לפי הקו הכחול, בסיכומים.

דוברת לא מזוהה:

אבל,

אריאל גולן:

(לא ברור) לא, לא, לא,

דוברת לא מזוהה:

תראה לכם המתכנת.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו אמרנו שלא מפרקים הכל.

אריאל גולן:

וכמה זה? 2 מטר, 1.80 מטר,

דוברת לא מזוהה:

צחי, צחי, תן למירי, היא תסביר.

מירי:

לא, זה בדיוק הזה. ככל והם,

צביקה אסולין:

לא, תסתכלי,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

2 מטר.

דובר לא מזוהה:

2.90.

דוברת לא מזוהה:

אה, על בר אילן?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) הבנו את זה, אבל זה יעלה, רגע, אבל זה יעלה להתנגדויות או לוועדה? לא, אבל היא אומרת, רוחמה, ש-,

רוחמה יעקבי:

אין לי את כל הזה, מה פתאום, לא ייכנס 80 דף.

דוברת לא מזוהה:

יצא להם,

דוברת לא מזוהה:

בגדול (לא ברור) אומרת שאם זה בהסכמה,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו לא מצליחים להבין מהתקציר (לא ברור) ,

רוחמה יעקבי:

אמרתי לו, נבדוק, 84. אני לא קיבלתי.

דוברת לא מזוהה:

אז זה בסדר.

רוחמה יעקבי:

(לא ברור) גם אנחנו, כאילו, אנחנו לא, גם הם,

(מדברים ביחד)

רוחמה יעקבי:

אפשר להביא את זה להכרעה אם לזמן או לא לזמן. אפשר להביא את זה,

דוברת לא מזוהה:

לא היה בכלל (לא ברור) ,

רוחמה יעקבי:

רחלי, אפשר להביא את זה לוועדה אם לזמן אותו או לא לזמן אותו.

דובר לא מזוהה:

תמיד אנחנו מעדיפים (לא ברור)

דוברת לא מזוהה:

לא, זה לא הסתדר,

רוחמה יעקבי:

הוא יגיד לך שלא (לא ברור),

רחלי רוטנברג:

הוא מייצג 800 (לא ברור) ככה הוא טוען.

רוחמה יעקבי:

איפה החתימות? לא קיבלתי כלום ממני, אל תבלבלי, זה לא נכון.

רחלי רוטנברג:

הוא כותב 800,

רוחמה יעקבי:

הוא לא מייצג אף אחד ולא קיבלתי.

נלי צדוק:

נו מה נהיה, חבר'ה?

ישראל קלרמן:

זהו, (לא ברור) כבר יותר מדי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מנסים לסדר משהו,

רוחמה יעקבי:

(לא ברור) הרכבת תהיה לפני זה, הרכבת, תביאי את זה לוועדה. (לא ברור) לא קיבלתי כלום.

צביקה אסולין:

בסדר, יאללה, תודה רבה.

רחלי רוטנברג:

אני אשאל אותו אחרי סוף הדיון הזה.

רוחמה יעקבי:

לא קיבלתי (לא ברור)

צביקה אסולין:

לייזר, הם אומרים,

אריאל גולן:

לייזר, (לא ברור) 24/7 המעליות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

(לא ברור) לעבוד 24/7.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

24/7, לא מעליות שבת.

צביקה אסולין:

לא, אבל הם אומרים לך,

דובר לא מזוהה:

הפעלה זה מנת"י.

צביקה אסולין:

שזה לא קשור,

דובר לא מזוהה:

זה מנת"י.

צביקה אסולין:

אליהם בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ברור שלא. טוב. אתם רוצים להוסיף עוד משהו?

דוברת לא מזוהה:

אנחנו,

ענר חפץ:

כן, אני רק,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה ענר.

ענר חפץ:

שני משפטים. אלף אנחנו נעביר בתום הדיון לאילנית ולרחלי את ההתייחסות המשפטית, שוב, את חוות הדעת, את הכל.

דוברת לא מזוהה:

זה קיים, זה קיים.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

ענר חפץ:

זה קיים, אבל בכל זאת,

רחלי רוטנברג:

בארכיב האופטי.

ענר חפץ:

בכל זאת שיהיה ושיהיה בצורה מסודרת, זה דבר ראשון. דבר שני רק לחדד, יש לנו כאן מצד אחד באמת פרויקט שהוא מאד מאד חשוב מבחינה עירונית, ראינו את זה גם בפרויקטים עצמם של ההתחדשות העירונית עד כמה רואים את החשיבות בנושא הזה של המעבר, הנגישות, המעבר בקו אחד.

צביקה אסולין:

סליחה שאני עוצר אותך, וזה גם ייתן בעזרת השם לעוד הרבה מקומות בעיר אחרי שיראו כזה פרויקט יפה וטוב, זה ייתן עוד ועוד ועוד,

ענר חפץ:

חד משמעית.

צביקה אסולין:

(לא ברור) שבעוד מקומות לעשות את הדבר הזה.

יפי דויטש:

כבר אישרנו פה כמה וכמה פרויקטים כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה הנחיות,

יפי דויטש:

יש עוד כמה,

צביקה אסולין:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה הנחיות עכשיו גורף, כן.

ענר חפץ:

לגמרי. כששוב, הטענה של המתנגדים הייתה טענה נקודתית לאיזה פגיעה (לא ברור) וראינו כאן, זה קיבל מענה. אין פגיעה למעשה. יש לנו את אותה סבכה ואותם אמצעים שבאמת איינו את הפגיעה, כך שאין ספק שצריך לאשר פה את הפרויקט החשוב מאד הזה.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה את חוות הדעת שלכם ב-,

אריאל גולן:

(לא ברור) שיתוף הציבור שלכם מאד טוב, מאד איכותי. תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

רחלי רוטנברג:

אני (לא ברור) אחרי זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר שהוא ישלח.

יפי דויטש:

איפה יצחק הורוביץ?

אריאל גולן:

הנה יצחק הורוביץ.

יפי דויטש:

זה שהיה פה לפני רגע, הוא השיתוף ציבור.

אריאל גולן:

תגידו לו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה. ניכנס לדיון פנימי, תודה, תודה לך.

מיטל שניאור:

היה יידוע ציבור לכל הבניינים ב-, לאורך של ה-?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בואו,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) עם המינהלים הקהילתיים. דרך אגב, פרסמנו. פרסמנו.

מיטל שניאור:

(לא ברור) זה עוזר לי איך הגישו ממש קצת התנגדויות על ה-,

רחלי רוטנברג:

כי הם עושים שיתוף ציבור. זה הסיבה שלא מגישים הרבה התנגדויות, בגלל שעושים קודם שיתוף ציבור,

אריאל גולן:

זה מה שאמרתי להם קודם, שהשיתוף ציבור שלהם מאוד טוב, מאוד עובד.

דוברת לא מזוהה:

כן?

אריאל גולן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש מקומות,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר מקומות שזה מאוד רע.

אליעזר ראוכברגר:

יש מקומות שיותר טוב, יש מקומות שפחות טוב.

אריאל גולן:

לא יודע, (לא ברור) אני יודע שישבו הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, אבל יש מקומות שמאד דרדלה השיתוף ציבור. ואז שולחים אותם עוד פעם ואז הם מבינים שהם לא יכולים למרוח. ככה, קודם כל בוא נתייחס לנושא של ההתנגדויות, אחר כך נדבר על דברים אחרים. בקשר להתנגדויות אני חושב שניתנו מענים. הסככות האלה, נותן מענה. יש שמה הסתרה, יש שמה חסימה של היזק הראייה. רעש, ראינו שהמרחק הוא בין 6-8 מטר, מרחק כזה הוא סביר. נכון, יש, עדיין יעשה רעש, אבל אלף, אני מקווה שהסככה קצת תחסום את הרעש. ובית זה מה יש, מה גם שגם יש שם תכניות של פינוי בינוי. אני חושב שמבחינת ההתנגדויות יש שמה מענה סביר עד כמה שאפשר לתת. עכשיו, יש לנו פה שני דברים נוספים אחרים שהם בעצם אולי אחד. קודם כל הנושא האם אפשר לעשות את זה בדרך של היתר, או שצריך פה תב"ע מההתחלה.

יוחנן וייצמן:

שלחתי לך,

אילנית מיכאלי:

מה שהפסיקה אומרת שמחלפים וכאלה וגשרים זה תב"ע.

אליעזר ראובברגר:

תב"ע?

אילנית מיכאלי:

ככה הפסיקה שאנחנו מכירים היא, אזור צומת פת. אבל צריך לראות מה הם,

יוחנן וייצמן:

סעיף 123 לבעלז היא אומרת הבהרה פשוטה, אני רוצה להקריא את זה לוועדה. אכן ייתכנו מקרים בהם הבינוי המבוקש במסגרת ההיתר יהיה בינוי בהיקף בנייה סביר וראוי התואם את רוח התקופה בה אושרו התכניות הישנות. עכשיו היא ממשיכה הלאה. זאת אומרת, אם, כשעשינו, אם ב-62 לא דובר, לא היה, זה לא מבנים הכרוכים בני"ל,

אילנית מיכאלי:

אבל באזור צומת רצו לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה לא קיוסק בשצ"פ.

אילנית מיכאלי:

כשרצו לעשות את בגין,

יוחנן וייצמן:

מה?

אילנית מיכאלי:

בית המשפט העליון קבע שצריך תב"ע. אי אפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אילנית מיכאלי:

מנהור, גישור וכאלה דברים בדרך.

אליעזר ראובברגר:

עדיין העצימות היא שונה.

אילנית מיכאלי:

זהו.

יוחנן וייצמן:

אבל זה עדיין, זה עדיין משהו גדול, מאסיבי. לא,

רחלי רוטנברג:

מצד שני, זה משמש כאילו את המעבר.

יוחנן וייצמן:

חייבים את זה, לא,

רחלי רוטנברג:

לא, לא, אני אומרת, זה חלקת מעבר וזה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

רחלי רוטנברג:

מנגיש את המעבר. זה כאילו, אין יותר כרוך בנ"ל מאשר מעבר במעבר.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אילנית מיכאלי:

מה זה כרוך בנ"ל? אבל גם כרוך בנ"ל זה לא יכול להיות שאני עשיתי גינה קטנה, וכרוך לי בנ"ל אני לא יודעת מה,

רחלי רוטנברג:

לא, אני אומרת,

אילנית מיכאלי:

פסל שכרוך בני"ל,

רחלי רוטנברג:

לא, לא של המעבר. התכוונתי שאם זה חלקת מעבר,

דובר לא מזוהה:

המעבר בגשר,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) זה מעבר,

אילנית מיכאלי:

אבל אין מחלוקת על הייעוד.

דובר לא מזוהה:

שצ"פ,

אילנית מיכאלי:

הייעוד הוא בסדר, השאלה אם צריך תב"ע לפינוי.

דובר לא מזוהה:

מה זה גשר, זה מדרכה (לא ברור) תקרא לזה,

אילנית מיכאלי:

את מבינה? כשיש לך פסל (לא ברור) אומרים לך תעשי (לא ברור) מה זה? למה אני צריכה,

רחלי רוטנברג:

יכול להיות שלא צריך, אני רק נתתי נקודה שאני אומרת,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור). שמה, את הגשר על כביש הברך, נפלנו בתכנית, נפל לנו,

מיטל שניאור:

תגיד, רחלי, יש להם,

יוחנן וייצמן:

קבעו שזה לא סמכות מקומית?

מיטל שניאור :

שכחתי לשאול אותם,

דובר לא מזוהה :

אני חושב שזה ברור.

מיטל שניאור :

יש להם חוות דעת של יועץ אקוסטי לגבי הרעש של ה-,

יוחנן וייצמן :

אני לא רואה איך עושים את זה.

רחלי רוטנברג :

זה עובר באיכות סביבה.

מיטל שניאור :

מכונות?

רחלי רוטנברג :

איכות סביבה מבקש. מה, איזה מכונות? של המעלית?

דוברת לא מזוהה :

כן.

מיטל שניאור :

של המעליות.

רחלי רוטנברג :

זה למטה, ויש (לא ברור)

דובר לא מזוהה :

אתה אמרת את התשובה. אם יש שם קיוסקים ומסעדות אז זה בהחלט ציבורי. מה? בשצ"פים,

יוחנן וייצמן :

לא, זה הרבה יותר מקיוסק. קיוסק, ובגינה עשו גם בשנת 1959.

דובר לא מזוהה:
אבל לא כתוב שצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:
בוא, אל תשווה גינה לבין פה, פה זה בצמוד של 8 מטר,

יוחנן וייצמן:
זה מעבר.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) בגן העצמאות אישרו 8 מטר, המרחק הוא,

יוחנן וייצמן:
אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:
עשרות מטרים מהמגורים הראשון. וזה גם אזור, בוא, אזור שהוא כולו,

יוחנן וייצמן:
בשביל זה יש תכניות.

אליעזר ראוכברגר:
מוקף בירק, מוקף בגינה ציבורית, מוקף באזור בילוי.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
פה זה ממש בתוך בניינים. מה, אל תשווה את זה.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אריאל גולן:

(לא ברור) פינוי בינוי, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך, אבל אף אחד לא חולק על הצורך,

דובר לא מזוהה:

אתה מדבר על הפרוצדורה.

דוברת לא מזוהה:

יש עוד סעיף (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

על הפרוצדורה, כן.

יוחנן וייצמן:

קראי הלאה, אבל פה היא פותחת את הנושא הזה.

דובר לא מזוהה:

כן.

יוחנן וייצמן:

של מתחם (לא ברור) וכולי.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לדחות את ההכרעה, ושאינני תבדוק את זה, תבדוק את חוות הדעת, תבדוק את הנושא.
אני מניח שיש הרבה שלא ירצו ללכת להליך של תב"ע בגלל שזה מאריך את ה-,

דוברת לא מזוהה:

זמן.

אליעזר ראוכברגר:

את הזמן.

יוחנן וייצמן:

גם בטח יש פה כסף מדינה.

אליעזר ראוכברגר:

מאריך את הזמן, אבל מצד שני אם, איך אומרים? אם זה מה שצריך, אני גם לא מאמין שיהיו הרבה התנגדויות, כך שזה יכול להיות תב"ע מאד מהירה, מאד זריזה. זה טיפה יתעכב אבל לא מעבר.

אדיר שוורץ:

אם הגיעו עד פה, לא סימן שאפשר להגיע עד פה?

יוחנן וייצמן:

לכאורה לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא לא סימן?

אדיר שוורץ:

אם הם הגיעו עד פה, הגורמים המקצועיים,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול להגיד לך משהו? היה איזשהו תיק, כן? לפני כמה ימים, לא הרבה, לא רוצה להגיד איפה ומה, שהגיעו עד פה כמו שאומרים, ופתאום אחר כך אני אומר להם, אבל רגע, איך עשיתם את זה בגלל שיש כאן את הסעיף הזה? תופסים את הראש ואומרים איך יכול להיות, איך לא שמנו לב. זהו.

אדיר שוורץ:

זה לא אזרח פשוט, פה זה,

יוחנן וייצמן:

נו, אז מה?

אדיר שוורץ:

העירייה בעצמה.

יוחנן וייצמן:

זה יותר גרוע.

אדיר שוורץ:

פה זה,

יוחנן וייצמן:

אם תיכנס לערר של בעלז, אם תרצה אני אשלח לך אותו, אז כתוב הפוך.

אדיר שוורץ:

האמת ש-,

יוחנן וייצמן:

היות ועיריית ירושלים ביקשה שמה, אז הוא אומר עוד יותר, אתם יותר צריכים להקפיד על עצמכם.

אילנית מיכאלי:

היא אומרת שעיריית ירושלים עושה דין לעצמה ולכן היא עוד יותר צריכה ל-,

אדיר שוורץ:

ווייצמן אומר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

היות ואתה גוף ציבורי, מה שאתה דורש מאזרח פשוט,

רחלי רוטנברג:

היה שם פרסום, בבעלז?

יוחנן וייצמן:

בבעלז היה פרסום.

אליעזר ראובברגר:

בוודאי שהיה.

יוחנן וייצמן:

והם הגישו תב"ע והתב"ע אושרה.

אדיר שוורץ:

רגע, אז אילנית,

יוחנן וייצמן:

ושמה היה מדובר, הם הפסידו כספי פיס של מיליונים, בעשרות מיליונים.

אילנית מיכאלי:

שוב, זה עניין של עצימות.

אליעזר ראוכברגר:

זה עניין של עצימות.

אילנית מיכאלי:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

גם וועדת ערר,

אילנית מיכאלי:

כשאמרו על גשר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

קרמר,

אליעזר ראוכברגר:

דיברה, יש שוני אם אתה בונה שני גני ילדים,

אילנית מיכאלי:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

או שאתה בונה בית ספר של 24 כיתות.

אילנית מיכאלי:

צריך לראות בדיוק כמה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים על זה, בעצימות זה שונה.

אילנית מיכאלי:

כמה זה משנה (לא ברור) את הסביבה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

אילנית מיכאלי:

כמה זה משפיע.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, זה לא רק בעלז, זה גם גבעת מרדכי וזה גם בעלז וזה גם איך קוראים לזה, ברמות ב', שכחתי את השם, ליד הבריכה שמה,

אדיר שוורץ:

בוא נאשר,

אליעזר ראוכברגר:

יש הרבה הרבה,

אדיר שוורץ:

בוא נאשר ב-,

אליעזר ראוכברגר:

החלטות של וועדת ערר שהם אחר כך כמו זה. פה אם מישהו, אני לא רואה מי יגיש ערר, כן?

אילנית מיכאלי:

צריך לבדוק את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם מישהו היה מגיש ערר, לא יודע מה היה קורה.

אילנית מיכאלי:

אין מחלוקת שהייעוד (לא ברור),

אדיר שוורץ:

השאלה אם לא נכון שלא להטריח את הוועדה, לייזר, האם לא נכון בשביל לא להטריח את הוועדה, לעשות אישור בכפוף לבדיקה של אילנית?

דוברת לא מזוהה:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה יחזור לוועדה.

אליעזר ראובברגר:

לדחות את ההכרעה.

אילנית מיכאלי:

אלה דברים יותר משמעותיים.

מיטל שניאור:

זה בדיקה משמעותית.

אילנית מיכאלי:

היא לא מרשה לאשר.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, הנה, הוא פירש אחרת, הוא פירש אחרת.

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד (לא ברור) בהקלטה? הוא לא קרא את ההחלטה.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, זה פרשנות.

יוחנן וייצמן:

לא נכון.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אתה אומר לא נכון, הוא חושב אחרת. לא משנה, זה לגיטימי לחשוב אחרת,

דובר לא מזוהה:

אל תעשה אותו טיפוש.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, ענר חפץ לא,

ישראל קלרמן:

לא.

יוחנן וייצמן:

ממש לא.

אליעזר ראוכברגר:

הוא ממש עורך דין עם הרבה ידע, הרבה יכולת, אי אפשר,

יוחנן וייצמן:

מהכי משופשפים בעיר.

אליעזר ראוכברגר:

בהחלט, בהחלט. ענר חפץ הוא בחור, כשהוא כותב או כשהוא זה. רק פה אתה יודע, הוא החליט.

מיטל שניאור:

אגב, סעיף 129, 131.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, קראתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אוקי?

רחלי רוטנברג:

להוריד מסדר היום?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא להוריד, לדחות את ההכרעה.

נלי צדוק:

לדחות את ההכרעה.

רחלי רוטנברג:

לדחות את ההכרעה עד לבדיקה,

אליעזר ראובברגר:

לבדיקה של אילנית, שלי וכל מי שרוצה מול כל הגורמים פה, מול אלי מלכה, מול יתר גורמי המשפט.
לא יודע, אולי יקבל חוות דעת חיצונית. לא יודע. מהנדס העיר, שאני יודע מה תהיה דעתו.

סיום הדיון